

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenčevo“ blebetanje — klevetanje.

Komaj se je začel pripravljati shod zaupnih mož v Ljubljani, pokazali so naši nasprotniki, da so vznemirjeni, najbolj seveda naš „Slovenec“, ki je koj čutil, da gre tu za organizacijo na narodni podlagi.

Shod se je vršil impozantno in dovršil z istim uspehom, katerega so želeli sklicevatelji. Zastopane so bile na njem vse narodne frakcije, kar jih je bilo mej nami, najnaprednejše in najkonservativnejše, zastopani so bili vsi stanovi, in vse te stotine zaupnih mož so se soglasno izjavile za resolucije kot bližnjemu času in smotrom primeren program, so se združile v jedno in jednotno organizovano narodno stranko.

Ta uspeh je pri naših narodnih nasprotnikih, tujih in domačih, obudil strah. Navadili so se bili govoriti o narodni stranki na Kranjskem tako, kakor se govori o propadajočih strankah, a na shodu je narodna stranka nastopila krepka in močna, sestavljena ne samo iz narodno-posvetne inteligencije, nego tudi iz duhovnikov in oživljena po odločnih pristaših iz vseh slojev!

To je nasprotnike speklo, jako speklo in, česar sami ne morejo verjeti, to pravijo sedaj svojim lahkovernim krogom, — pripovedujejo o velikanskih nasprotjih in senzacionalnih eksodih, kar vse bi se bilo zgodilo na našem shodu! „Neue Freie Presse“ in „Vaterland“ sta dala znamenje in za njima je v soboto prikoral tudi „Slovenec“, katerega vsled našega shoda po vseh udih trga.

„Slovenec“ je že pred shodom sam raztrobenjal, da ne bo imel svojega poročevalca; on pozitivnega torej ne ve nič, piše pa vendar in pripoveduje celo stvari, za katere noben zborovalec nič ne ve. Kakor jezna blebetulja je zagabil tu in tam kup smeti in jih luča na narodno stranko in na udeležnike shoda, v svoji onemogli jezi pa ne vidi, da je največ teh smeti obviselo na njegovi sukni.

„Slovenec“ ima sicer hvalevredno navado, da prepisuje kar se da iz Dunajske „Reichspost“, ali točnega in resničnega telegrama iz nje o shodu pa ni — videl! Opozarjamo ga nanj, dasi se bojimo,

da bo „Slovenec“ potem tudi rešeni krščansko-socialni list proglasil za liberalen časnik.

Ko bi hoteli vse „Slovenčevo“ blebetanje in klevetanje zavrniti in primerno osvetliti, bi nikdar do kraja ne prišli, zakaj to priznamo drage volje, da ne zna vsak tako zavijati resnice in je soliti z neresnico, kakor prav „Slovenec“. V tem oziru je „Slovenčevo“ poštenje nekako tako, kakoršno nahajamo pri umazani „Deutsche Wacht“, ki je tudi napisala o shodu škandalozen članek.

S to svojo posebno nadarjenostjo je „Slovenec“ tudi zasledil, da smo se na zaupnem shodu „meji sboji dovolj kritikovali“ in se pokazali najtemeljitejše nejedine.

No, kritikovali se nismo mej sabo. Vsakemu je bila pač prosta odkritosrčna beseda, vsak je smel povedati svoje mnenje. A če se je kaj kritikovalo, bilo je to samo in jedino delovanje „Slovenčeve“ stranke, in ta kritika je bila splošna in jednoglasična obsodba popustljivosti in nezvestobe v narodnih vprašanjih, katera se dosledno kaže v vodilnih krogih „Slovenčeve“ stranke. Doseči to obsodbo — bil je jeden poglavitnih smotrov vsega shoda.

Pa tudi glede drugih vprašanj ni bilo nejednosti. Kdor zna brati, vidi to iz izjave Tržaških zaupnikov, ki se niso postavili proti vzprejetim resolucijam, nego so le zahtevali neke svojim lokalnim razmeram primerne dodatke, a so, vzlic temu, da se ti dodatki niso odobrili, izrečno povdarjali, da hočejo tudi nadalje podpirati „narodno stranko“. Da je tako, razvidi „Slovenec“ lahko iz predzadnje „Edinosti“. Naravnost izmišljeno pa je, kar pravi „Slovenec“ glede dra. Ferjančiča, da je namreč par dni pred shodom prišel v Trst prosit Tržaške zaupnike, naj odstopijo od svojih zahtev. Kdo se je tu s „Slovenčevimi“ uredniki pošalil, ne vemo. A morajo biti silno naivni, da kaj takega verjamejo. Ali pa znabiti mislijo, da je moralo biti tudi na shodu zaupnih mož tako, kakor je bilo na njihovem katoliškem shodu, ko se je morala resolucija za stran slovenskih koroških šol umakniti na višje povelje?

„Slovenec“ se pa samemu smešno vidi, kar piše o dozdevnem postopanju posl. Kersnika na

shodu — a vendar poroča vse kot golo resnico! Posl. Kersnik ni zagovarjal niti koalicije, niti slovenskih koalirancev, želel je samo, naj bi se posebej glasovalo glede poziva, naj izstopijo koaliranci iz te zveze. Glasoval je tudi samo proti temu pozivu, češ, ker koaliranci itak ne pripadajo k stranki, katera bi jih tu pozivala, — a niti njemu, niti somišljenikom, katerih je bilo k večjemu pet, ni prišlo na misel, zapustiti dvorano.

Taka je resnica. Če so bile tudi nekatere misli različne, vendar se je skupna podlaga, formulovana v resolucijah, odobrila in to soglasno. O bistveni razliki mej Svetcem in dr. Gregorčičem pa tudi ne gre govoriti. Poslanec dr. Gregorčič je resolucije katoliškega shoda teoretično sodil kakor kak sistem, Svetec pa je po nenarodnem in neslovenskem delovanju „Slovenčeve“, na podlagi tistih resolucij stoječe stranke izvajal svoje mnenje. V bistvu pa, da je „Slovenčevo“ stranke prave nena-rodna in neslovenska, o tem imata dr. Gregorčič in Svetec jednake misli.

Če je dolge vrste public, katere je „Slovenec“ spletel v članek, konec ta, da njegova stranka ni izdala gesla, naj bodo škofje politični voditelji, tako se moramo „Slovenec“ samo pomilovalno smejeti. Kaj pa so govorili drugega slavnostni govorniki na katoliškem shodu? Kaj so drugega pisali „Ligaši“ dan na dan, od številke do številke v „Slovenec“? Proti čemu smo se pa mi borili, če ne zoper to, da se je usiljevala politična avtoriteta raznih nenarodnih škofov nam, Slovincem? Zoper kaj so se pritoževali in se še pritožujejo duhovniki, če ne zoper to, da se jim v strogo političnih rečeh omejuje svoboda?

Za to pa le počasi, gospodje, z Vašimi konkluzijami o odkritosrčnosti v načelih. Na našem shodu je smel govoriti vsak udeležnik in se mu v dosegu odkritosrčnosti in jednosti v načelih niso govorili cenzurirali in zato smelo ponavljamo, da je bil shod sijajna manifestacija za jednost vseh tistih mož in frakcij, katerim je narodnost ne samo sredstvo, ampak smoter.

Da, to je bil ta shod zaupnih mož, in ta značaj mu more najmenj spremeniti „Slovenčevo“ — blebetanje in klevetanje!

LISTEK.

Jezičarski drobiž.

3) Gluhonemica ali gluhonemica.

Ker smo že pri filologiji, ki se dostaje našega šolstva, naj se taknemo z nekolikimi besedami še nekega prepornega vprašanja, ki sega v to stroko. — V kratkem izide v Gorici jako važna knjiga: Nauk o gluhonemstvu; izda ga gosp. Rudež, učitelj v zavodu za gluhoneme, v Gorici, menda v samosvoji založbi, toda s podporo deželnega odbora Goriškega. Obsegala bode baje 22 pol; opozarjamo nanjo slovenski svet že s temi vrsticami. Gospodu Rudežu se je šlo za nekatere slovenske izraze, mej drugimi tudi za onega, ki naj nam točno označuje to, kar smo ravnokar opisali z izrazom „zavod za gluhoneme“. Naravno in čisto prav je bilo, da se je gospod izdajatelj obrnil do tistega moža, ki ni samo v Gorici, ampak po vsem Slovenskem najkompetentnejši v takih vprašanjih — do čast. gospoda o. St. Škrabca. O. Škrabec mu je svetoval — tako mi je pripovedoval g. Rudež — naj piše gluhonemica, češ, da samostalniki na ica se tvorijo od

pridevnikov: gluhonem + ica. Gosp. Rudež pa se vendar ni pomiril s tem odgovorom skoro najvišje naše inštanције v slovniških vprašanjih — ne vem, ali je sicer tolik skeptik ka-li? — in se je obrnil tudi do drugih slovenistov. Tako je tedaj zadela tudi moja malenkost čast, da sem bil „interviran“ radi gluhonemice. Čudil sem se g. Rudežu, češ, zakaj se ne pomiri z nasvetom g. o. Škrabca; toda ker g. R. je menil, da več oči več vidi itd. obljubil sem mu, da čem o tej besedi razmišljati; kajti vprašanje mi je prišlo nepričakovano.

Toda priznati moram, da mi „gluhonemica“ navzlic g. Škrabca ugledu in priporočilu ni hotela v uho; posluš mi je dejal, da gluhonemica je, liki slepica, norica, gluhonema ženska, ne pa po slovpje, zavod za gluhonemce. Iskal in nabiral sem potem primerov in analogij in pokazal se mi je ta-le imenitni zaključek, da ni niti jedne slovenske besede, ki bi značila kak kraj, ali prostor ali shrambo in bi se okončevala na -ica, ampak vse dotične izvedenke nam kažejo obrazilo -nica. V tem zaključku me je tudi potrdila Sketova slovnica, ki uči na str. 126, da obrazilo -ica, ki pomenja razne shrambe in delavnice, prirašča pridevnikom na -en. Z ozirom

na naše preporno vprašanje bi Sketovo pravilo lahko bolj točno izrazili z dostavkom „samo“ takole: -ica prirašča samo pridevnikom na -en“ itd.

Stopimo še korak dalje! Opiraje se na vse primere tega obrazila (drvarnica, kovačnica, ledenica, mesnica itd.) ter zanašajoč se na svoj jezikovni posluš, lahko trdimo, da tisto obrazilo dandanes ni več ica, ampak nica. Kaj se je zgodilo? Nekaj čisto naravnega! Živi jezikovni čut nas zavaja, da pri besedah drvarnica, kovačnica, ledenica, mesnica mislimo naravnost na drvar, kovač, led, meso itd., ne pa na pridevnike drvaren, kovačen, leden, mesen itd. in tedaj se nam zdi, da je obrazilo -nica, a ne ica. Nekaj podobnega se je zvršilo pri onem obrazilu -ik, ki dela iz pridevnikov ali trpnih deležnikov samostalnike, osebe po njih dejanju ali stanju; tudi tu ne čutimo več obrazila -ik, ampak -nik, in zato uči Sket, da se pritika samo pridevnikom na -en, in trpno preteklim deležnikom na mestu rečenem str. 124.; za današnji jezik to velja res, toda še celovški rokopis (menda iz 15. stol.) pozna „obtechyno sw. ticzow“. Ravno oblike svetnik, jetnik, otetnik, kjer je n navidezno neupravičen (pr. svet, jet, otet), nam dokazujejo, da se v slovenščini dandanes ne more

Državni zbor.

Na Dunaji, 3. decembra.

Vprašanje o volilni preosnovi je udušilo vse zanimanje za druge predmete, tudi za zakon zoper pijančevanje, s katerim se je danes bavila poslanska zbornica.

O § 8. tega zakonskega načrta se je unela daljša debata. Ta paragraf določa, da tisti, kdor je na ulici ali v javnih lokalih pijan, zapade kazni in sicer se kaznuje ali z zaporom od 3 dni do jednega meseca ali pa z globo od 5 gld. do 50 gld., in taki kazni zapade tudi tisti, ki koga namenoma opijani.

Pri razpravi so govorili poslanci Polzhofer, Rogl, dr. Scheicher, pravosodni minister grof Schönborn, dr. Menger in poročevalec posl. Šuklje. Vsi govorniki so pokazali, da so glede pijančevanja dobro informirani. Razkladali so natančno posamične vrste pijanstva, poslužuje se dotičnih terminov, katerih ima nemški jezik jako mnogo, tako da se zamorejo označiti najfinejše nuanse. Pojasnjevali so tudi, kako je pijančevanje razširjeno, ne samo mej dijaki in mej nižjimi sloji, nego tudi v boljših krogih, da, posl. dr. Scheicher je celo izdal veliko tajnost, da tudi pri koalicijskih posrednikih udeležniki čez mero pijo.

Izvajanja imenovanih govornikov so prepričala tudi zbornico, zakaj ko se je glasovalo, je zbornica z 82 proti 66 glasom sklenila, da tistih, katere zasačijo organi javne varnosti pijane, bodisi na cesti ali v javnih lokalih, ni kaznovati, kakor je predlagal vladni načrt, pač pa da je kaznovati tiste, ki koga namenoma opijajo.

Zbornica je potem razpravo ustavila in na vrsto so prišle interpelacije, mej drugimi interpelacija posl. dra. Laginje in tovarišev glede zane marjenja hrvaščine pri bogočastni upravi v Istri.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. decembra.

Volilna reforma.

Vprašanje o volilni reformi se bode moralo rešiti v odseku za premembo volilnega reda. Posvetovanja tega odseka so imela doslej preoskromen uspeh. Ker pa so ta posvetovanja v odseku javna, hudejo koaliranci se znebiti javne kontrole in voliti pododsek. Pododsekova posvetovanja bodo seveda tajna. Pa tudi to, kar se je dolej govorilo v odseku, ne presepi nikogar, kakor tudi nihče ne veruje zatrtjevanju oficijozov, da se vzlic vsem nasprotstvom končno vender doseže porazumljenje. To porazumljenje se je že doseglo v tem, da se naj podeli volilna pravica ne samo industrijalnim delavcem, ampak tudi tistim davkoplačevalcem, kateri je doslej nimajo. Jedro spora torej ni vprašanje, kdo naj dobi volilno pravico, ampak kam naj se novi volilci uvrste. Levičarji zahtevajo v zvezi s podolsko frakcijo poljskega kluba, naj bi se vsi ti novi volilci združili v novo peto kurijo. Nemški konservativci se temu zoperstavljajo in zahtevajo, naj se ti novi davke plačujoči volilci uvrste mej volilce v mestih, oziroma kmetijskih občinah in naj se število poslancev kmetijskih občin pomnoži, in sicer naj se usta-

več govoriti o obrazilu -ik, ampak samo o obrazilu -nik. Tudi tisto obrazilo -ik, ki znači skupino dreves, pretvorilo se je pri nas v -nik, in dočim poznaajo tudi še Hrvatske lipnik, hrastik itd., govori naš narod izključno: hrastnik, lipnik ali lipnica, javornik itd. Slabo so bili torej poučeni o svojstvu slovenščine tisti učenjaki, ki so za poznamenovanje kemijskih prvin predlagali izraze: ogljik, kislik itd.

Prav podoben pojav se nahaja v nemščini, kjer se tudi govori Bildner, Söldner. Zakaj? Willomitzer, Deutsche Grammatik, str. 217. nam odgovarja tako: „Redner (reden), Lügner wurden vom Sprachgefühl in directe Beziehung zu Rede, Lüge gesetzt, und so erscheint als Ableitungssuffix nicht -er, sondern -ner. Dieses Ableitungssuffix veranlasste dann Ableitungen wie Bildner, Söldner“. In na mestu rečenem navaja potem še nekaj podobnih vzgledov. Primeri naše vrtnarja (Levstik je pisal vrtar), gozdničarja poleg gozdarja in borščničarja poleg nemškega Förster.

Kaj je torej dolgega besedičenja kratek posnetek? To le: Prvič, da nam dandanes znači shrambe in prostore obrazilo -nica, ne pa -ica; torej nam razkrojeva dandanes jezikovni čut omenjene izvedenke takole: drvar + nica, kovač + nica, ne pa

novi 23 novih mandatov. Vrh tega pa naj se ustanove delavske zbornice, katere bi imele svoje poslance, ustanove naj se obrtne in kmetijske zbornice. Konservativno plemstvo bi najraje videlo, da se ustanove delavske zbornice, sicer pa sedanji volilni red nič ne spremeni. Pravičen ni nobeden teh treh načrtov, a najprej bi se bilo moči zadovoljiti še s konservativnim, najnevarnejši pa je načrt levičarjev. Levičarji bi radi volilno reformo izkoristili sebi v prid, bi si radi zagotovili sedanje mandate in pridobili še novih. Zato se unemajo za peto kurijo, vedoč, da bi bili v njej voljeni večinoma socijalni demokratje. A pričakujejo še več. Vseled reforme direktnih davkov se bode najmanjšim davkoplačevalcem znižal direktni davek. Mnogo tistih takozvanih petakarjev bo vseled tega izgubilo volilno pravico. Ti davkoplačevalci bi se potisnili v peto kurijo in v mnogih mestnih in kmetijskih občinah bi bili levičarji zopet gospodarji. Te velike nevarnosti pač ne bodo prezrli nemški konservativci in tisti neodvisni poljski poslanci, kateri hočejo korenito in pravično volilno reformo, in zato je pričakovati, da se izjalovi ta levičarska nakana.

Parlamentarne vesti.

Vlada namerava tekoče zasedanje državnega zbora zaključiti najkasneje dne 15. t. m. V tej kratki dobi pa naj državni zbor reši še več velikih predlog, pred vsem budgetni provizorij, splošni del kazenskega zakona, predloge glede podržavljenja nekaterih železnic, zakon o nedeljskem počitku in če mogoče tudi zakon o trgovini na obroke. — Glede deželni zborov še ni določeno, kdaj se snidejo. Nekateri se skličejo še meseca decembra, drugi pa šele po novem letu.

Gospodska zbornica

je imela v soboto kratko sejo, v kateri je od poslanske zbornice vzprejeti zakon o razprodajah odkazala gospodarskemu odseku, dognala specialno debato o zakonu gled trgovine na obroke in vzprejela zakon o skrajšanem obravnavanju novega civilno-pravnega reda.

Ilustracija naše uprave.

V dobi od 16. oktobra pa do 24. novembra, torej v 39 dneh, je imela naša poslanska zbornica 15 sej. V teh sejah so poslanci stavili 94 interpelacij. Odkar imamo v Avstriji parlamentarizem, se v jednako kratki dobi še ni stavilo toliko interpelacij. Vlada je odgovorila na 28 interpelacij, na ostalih 66 interpelacij pa neče nič odgovoriti. Pri nas je tako molčanje vedno dokaz, da vlada ne ve nič odgovoriti na pritožbe, izrečene tem potem, in za to lahko rečemo, da je število teh interpelacij merilo za izbornost naše državne uprave in ilustracija naše parlamentarne vlade.

Vnanje države.

Francija in Nemčija.

Francosko-rusko razmerje, ki je bilo zadnje mesece nenavadno dobro, se je zopet poostriilo. Odkar se je razkrilo, da mrgoli v Parizu nemških vohunov, je javno mnenje proti Nemčiji zopet močno razburjeno. Posebno srdito napadajo francoski listi nemškega vojaškega atašeya, na katerega leti opravičeni sum, da vodi vse nemško vohunstvo. Vseled teh napadov je baje nemški poslanik grof Münster francoskemu ministru Hanatauxu grozil, da ustavi Nemčija vse diplomatske zveze s Francijo.

Belgija.

Pri vzprejemu deputacije poslanske zbornice je kralj povdarjal, da je korenita preosnova vojske nujno potrebna, sicer se je bati, da okuži socijalizem tudi vojake. Po kraljevih besedah je položaj v Belgiji vseled rovanja socijalistov jako resen.

drvar + ica, kovač + ica itd. Jezikovni občutek nam nedvomno pravi, da gluhonemnica t. j. gluhonem + nica je res nekaj prostor ali hiša, zavod in nič drugega. Nasproti pa se nam vse jezikovno čuti, kolikor ga imamo, upira temu, da bi pri gluhonemnici mislili na kak prostor ali hišo; poleg gluhonemke more nam jedino le značiti gluhonemo žensko; prim. starica poleg starka. Ker imamo tu novodobno obrazilo -nica, se mi niti treba ni ozirati po drugi pomoči, češ, kako lahko se podaljša v slovenščini jednostavno pridevniško deblo z obrazilom -n, -na, -no, kar je sicer resnično; prim. obil, poleg obilen, obeč poleg občen, mnog poleg množen, malo jed poleg malo jed en, mladolet poleg mladolet en. Zakaj torej takisto gluhonemen poleg gluhonem? Pa kakor sem že rekel, tega pomočka niti ne potrebujemo. Drugič pa mi pravi jezikovno čustvo, da se je nadejati, da se gluhonemnica udomači prav iz lahke. To mi potrjuje poleg velike množine domačih narodnih besed -nica tudi dobrošmo število onih, ki smo si jih že sami v novejšem času prirojili za novodobne potrebe in naprave; prim. drevesnica, klavnica, trtojevnica, kurilnica, kaznilnica, bolnišnica, vojašnica, (zadnji dve sta res malo neorganski

Hrvatska pisma.

Zagreb, 30. novembra.*)

Dne 26. t. m. se je sešel naš sabor, pa do današnjega dne ni imel seje. V prvi seji se je predsednik spomnil pokojnega ruskega carja Aleksandra. Da Vam povem istino, njegov govor me ni zadovoljil. Predsednik se je skliceval na to, da so vele-sile, vsi vladarji, avstrijski in ogerški parlament izjavili svoje sožalje, pa končal s tem svoj govor: „Mislim, da izrazi tako sožalje tudi naš sabor, tem bolj, ker je pokojni ruski car bil prijatelj našega kralja ter slovel kot glavni zaščitnik evropskega miru.“ V predsednikovem govoru ni po mojem mnenju jednega glavnih razlogov, vseled katerega je hrvatski sabor bil dolžan izraziti svoje sožalje, in ta je, da je bil pokojnik slovenski car, car bratskega ruskega naroda. Niste li tudi Vi tega mnenja? Hrvatski sabor, jedini slovanski sabor v monarhiji, kateremu njegov delokrog dopušča besedo o taki priliki, je bil dolžan storiti več: skleniti, da se njegovo sožalje sporoči ruskemu poslanstvu na Dunaji. Ali, na žalost, zdaj so taki časi, da se naš sabor ne upa ničesar storiti, a čimur bi se v Budimpešti mogel zameriti.

Gas, da bi mogel grof Khuen-Hédervá y oditi, neče utihniti. To govorjenje je bilo v zvezi s krizo v Budimpešti. Tudi po Wekerlovi izjavi obstoji kriza še vedno, samo nje rešitev je za nekaj časa odložena. Ali tudi po Wekerlovi izjavi se zatrjuje, da naš ban dobi drugo mesto; na njegovo mesto bi stopil oddelni predstojnik Stanković — imenovan pred kratkim tajnim svetnikom, a na Stankovićovo mesto bi prišel višji državni pravdnik Spitzer, jeden najintimnejših zaupnikov grofa Khuena. Beležim te glasove, ki, tudi če se uresničijo, ne bi drugega pomenili, kakor da so se osebe premenile, dočim je ostal sistem nespremenjen. Morda bi se ta sistem blažje izvajal, ali, da Vam povem resnico, to bi mi ne ugajalo. Pri nas je treba, da nas kdo vedno tepe ali vsaj zbada, sicer zaspimo, a nič ni za nas hujega od letargije.

Ta sistem, ki nam hoče po malem ali z največjo doslednostjo vzeti vse, kar imamo, se izvaja iz Budimpešte. V takoiimenovanih skupnih uradih je madjarščina na dnevnem redu, tako, kakor ni še nikdar bila. O tej stvari bo govoril dr. Frank v saboru. Ali glavna reč, na katero preže sedaj Madjari, je Reka. Po njihovem načrtu je sedaj najprej potreba, da se Reka odtuji hrvatskemu. Po vsem onem, kar so doslej storili, je prišla na vrsto madjarska obrtna šola, potem pa pride na vrsto redarstvo, katero hoče država vzeti v svoje roke. S tem se bo sicer kršila mestna avtonomija, ali, verujete, da se Madjari za to ne bodo zmenili, kajti oni hodijo naravnost k svojemu cilju: madjarizaciji. Italijanaši na Reki so nekako vznemirjeni, nekako razočarani. Kako so vender naivni! So li Madjari morda zaradi italijanstva tolko milijonov porabili za Reko? Italijanstvo negujejo v toliko, v kolikor jim je sredstvo proti hrvatskemu. To je tista stvar kakor v Istri. Tam neguje vlada italijanstvo ne zaradi italijanstva, am-

*) Zaradi pomankanja prostora nismo mogli tega dopisa priobčiti v soboto.

napravljeni), pisarnica, tiskarnica*) in nebroj družih. Upravičena je torej nada, da nam ne bode treba stradati ob šepavem izrazu „zavod za gluhoneme“.

Približno z istimi razlogi, kakor sem jih ravno-kar napisal, priporočal sem gluhonemnico tudi g. Rudežu. Toda, žalibog, da mi je g. R. sicer pritrjeval in prikimoval, ali vender le pisal gluhonemica, kakor sem se prepričal iz dopisane mi izvesne pole. Menda je to storil „jurans in verba magistri“, opirajoč se na večji ugled priznanega veljaka. Toda tu naj povem, da sem tudi jaz osebnostno o rečeni besedi govoril z g. St. Škrabcem, pozneje negoli on, in da je g. Škrabec povse pritrjil mojim ugovorom; zlasti poziv na „svetnik, jetnik, oteknik“, je napravil tudi naj vtisek. To je pa res, da ga tudi jaz nisem mogel preveriti, da bi bila „gluhonemnica“ neizogibna, češ, saj si tudi Rusi pomagajo z „zavodom za gluhoneme“.

*) Poleg organskih oblik pisarnica, tiskarnica govorijo in pišejo zdaj čisto pisarna, tiskarna, kavarna, menda po hrvaških vzorcih: kavarna, tiskarna ka-li? Po takih tvorjenkah sodeč bi bilo skoro misliti na novo neorgansko obrazilo -arna; domače to obrazilo gotovo ni.

pak da se jej tako laglje posreči izvesti germanizacijo.

Naši časniki javljajo, da bo dne 12. decembra imela jugoslovanska akademija svojo običajno letno sejo. Ta seja je vedno znamenita, letos pa bo, na žalost, izredno tožne znamenitosti. Po šestindvajsetih letih bo to prva slavnostna letna seja, pri kateri ne bo dr. Račkega. Ni ga in ne more biti hrvaškega rodoljuba, kateri se pri tej misli ne razžalosti. Da je umrl Rački, ni samo neprecenljiva izguba za akademijo, nego sploh za vse naše javno in politično življenje. Ako bi on živel, ne bilo bi prišlo v opoziciji do tega, do česa je prišlo. Člani neodvisne stranke bi bili nekoliko hladneje odgovorili na alternativno pravašev, — a pravaši bi bili nekoliko obzirneje postopali pred avtoriteto milega in velikega pokojnika.

Lepa je ideja našega intendanta dr. Milet ča, da se je z društvom „Zora“ v Karlovcu dogovoril, da bo naše gledališko oboje hodilo po enkrat na teden gostovat v Karlovec. V nedeljo je gostovala opera in je pela Smetanovo „Predano nevesto“. Zaleti bi bilo, da se taka gostovanja prirede tudi v drugih naših mestih v provinciji, zlasti v Slavoniji, kjer se nemštvo razširja, da nas je strah. Jedno mi je žal, kar je naš toli zaslužni dr. Mletič ukrenil, da se namreč ni odzval pozivu Belgrajskega gledališča, da bi z nekimi našimi člani prisostvoval svečanosti petindvajsetletnice, odkar je bilo dozdano današnje gledališče v Belemgradu. Kje je naša toli slavljena vzajemnost? Koliko zamore gledališče storiti za gojenje moralne solidarnosti, katere smo tako zelo potrebni, za to je najboljši dokaz gostovanje velike naše umetnice gospe Strozijeve v Pragi. Ako nas naši nasprotniki dele, zakaj bi se mi ne zložili vsaj tam, kjer moremo?

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) V pokoj je stopil g. prof. Jožef Celestina glavni učitelj na Ljubljanskem učiteljskihi. — Pravna praktikanta pri deželni sodišči v Trstu Anton Podreka in Anton Colombis sta imenovana neplačanimi avskultantom za Primorje.

— (Slovensko gledališče.) „Zakotni pisar“ je znana, a tudi dobro poznana gluma. Stara je res — brutalna spletkar in glavni tipi imajo svoje zadnje korenine v starorimski komediji, a vendar ji ne izostane popolni uspeh, ako vsi epizodisti — in epizodične so razven glavne vse vloge — storé svojo dolžnost. Žalibog opažamo, da so se nekateri gospodje zopet prepirčno začeli sukati okolo znanega pribežalca presložnih igralcev. Popolno je svojo dolžnost zopet izvršila gospica G. Nigrinova kot odločna in zgovorna gospa trgovska svetnica, ki vedno skuša z lepa ali s huda vzdržati svojega zaljubljenega soproga v zakonskih ojnica. Poseben aplavz si je zaslužil g. Verovšek kot originalni meščast in zezlavi „hišni gospodar“; to je v kratkem času druga uloga, v kateri se nam je g. Verovšek pokazal kot jako uspešen komik. Jako dobro je gosp. Anič karakteriziral v maski, govoru in hoji pedantiškega in korektnega birokrata Slavniča, kateremu je vsem primerno odgovarjala njegova vdana soproga gđ. M. Nigrinova. Tudi g. Perdan (brivec klepetar) je dobro porabil to priliko, da pokaže svojo zgovornost. Neprestan smeh je vzbujal z opičjo gibljivostjo in plažečo pohuljenostjo, s katero je igral izstradanega Adama, g. Podgrajski, ki je s to vlogo sijajno dokazal svojo znatno usposobljenost za grotesknega komika. Vse to je samo atmosfera za zakotnega pisarja in posredovalca za vse Presukanca, katerega nam je umetniško predodeval g. Inemman. Četerooglata samoglava in energična maska, po listje se bliskajoče oči, lokavo previdna boja, sarkastično a vendar dobročutno humoristično občevanje z Adamom, bistroumao logično naglaševana dikcija in fina ironija pri razmotrivanju juridiških vprašanj in parodično deklamovanje iz Hamleta in Roparjev — vse to je dalo znatno komično podobo, ki se lahko pokaže na vsakem velikem odru. Zato vidimo v slabem obisku sobotne predstave nekako nehvaležno preziranje, kajti uverjeni smo: da gospod Inemann ni več član našega gledališča in pride gostovat kot „zakotni pisar“, gledališče bi bilo prenapolnjeno. Naj se narodno občinstvo počne zavedati svoje dolžnosti; za dobro igranje je treba veselja, in za veselje dejanske vzpodbuje. Glasno in obilno odobravanje je sledilo po drugem in četrtem dejanju.

— (Poročil) se je v soboto 1. t. m. v Gorenjem Logatcu gosp. Josip Sterger, sodni pristav v Ložu, z gospodično Frajjo Ribarjevo, hčerjo posestnika in trgovca v Gor. Logatcu. Čestitamo!

— (Pevski večer društva „Slavec“) „pri Štravliju“ v Kolodvorskih ulicah se je obnesel prav dobro pod rediteljstvom g. Stamcarja. Šaljivo berilo vzbujalo je mnogo smeha. Pevski zbor je popeval neumorno na splošno zadovoljnost jako mnogobrojnega občinstva. Prihodnji večer bode čez 14 dni, lokal se naznani. Vidi se, da so se ti pevski večeri občinstvu prav omilili.

— (Tlak na Poljanski cesti.) Prihodnjo pomlad položil se bode nov tlak na tej cesti tudi ob desni strani iz jednekega kamna.

— (Drobiž po 20 novčičev in po 4 novčiče) pride, kakor se je že večkrat naznani, z novim letom iz prometa in ni nikdo več dolžan, vzprejeti tak denar. Pri ces, blagajnicah in uradih pa se bode te vrste drobiž vzprejemal še celo leto pri plačilih ali pa se bode izmenjeval.

— (Izpred porotnega sodišča.) V soboto vršila se je pri tukajšnjem deželnem sodišči zadnja letošnja porotna obravnava. Obtožena sta bila 20 let stari delavec Evstahij Dobrota iz Zaloge in 16 let stari posestnik sin France Prošek iz Laz, in sicer prvi zaradi hudodelstva uboja, poslednji pa kot sokrivec pri omenjenem hudodelstvu. Brez kakvega povoda udaril je Dobrota v noči 27. oktobra mlinskega hlapca Simona Gregorica, ki je bil znan kot eden najmočnejših fantov v okolici, s kolom po glavi in ko je ta tekel za njim, zabodel ga z nožem v srce, tako da je Gregor takoj umrl vsled srčnega mrtvouda. Prošek pa je bil v dogovoru z Dobroto s kolom oborožen v bližini skrit, da bi — ako bi bilo potreba — prišel Dobroti na pomoč. Porotniki potrdili so vprašanje glede krivde Evstahija Dobrote, zanikali pa ono glede Franceta Prošeka. Sodišče obsodilo je Dobroto na sedem let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici duš 27. oktobra vsakega kazenskega leta. Prošek bil je od obtožbe oproščen.

— (Kranjska gimnazija.) Naučno ministertvo je dovolilo neobligatni pouk v petji in rsnji na gimnaziji v Kranju. Prvo bode poučeval ljudske šole nadučitelj g. Ivan Pezdnič, drugo pa ljudski učitelj g. Henrik Podkrajšek.

— (Miklavžev večer z dramatično predstavo) priredi Narodna čitalnica v Kranju v svojih prostorih v sredo dne 5. dec 1894 Začetek ob 8. uri zvečer. Pristop imajo člani in po njih upeljeni gostje. Vstopnica za odrasle 20 kr., otroci so prosti.

— (Zaprta šola.) V Trzinu se je morala šola zapreti začasno do 15. t. m., ker se je pojavila vrtica mej otroci v šolskem poslopji stanujočega učitelja.

— (Litijsko gasilno društvo) je imelo včeraj občni zbor, na katerem je bil voljen načelnikom g. Karol Preželj, posestnik in pekovski majster v Litiji.

— (Davica) pojavila se je te dni mej šolsko in drugo mladino v Črnem Vrhu nad Idrijo. V sanitarnem oziru se je že potrebno ukrenilo, da se razširjenje bolezni prepreči.

— (Zmrznil je) te dni v Boldražu nad Metliko 51 letni kmetijski posestnik Martin Rozman. Šel je na lov, a v mraku je pri hudem snežnem zametu zgrešil pot in obležal ter zmrznul. Drugo jutro so ga našli mrtvega, poleg njega pa na pol zmrzlega zvestega tovariša — psa.

— (Za gimnazijo v Celju.) Občinski odbor okolice Celjske sklenil je v seji dne 2. t. m. soglasno, vložiti na državni zbor prošnjo, da se ustanovi slovenska gimnazija v Celju. — Mej davkoplačevalci mesta Celja se kolportira tudi prošnja za tako gimnazijo v Celju. Podpisalo je to prošnjo že tako lepo število hišnih posestnikov, obrtnikov in drugih davkoplačevalcev.

— (Nova lokalna železnica.) Konsozorcij interesentov namerava graditi normalno-tirno lokalno železnico preko Purkle in Ptuja do hrvaške meje (pri Kraini). Dotični so že vložili prošnjo za predkoncesijo.

— (Kmetijsko in bralno društvo v Grižah) v Savinjski dolini, je imelo nedavno svoj prvi letni občni zbor. Društvo se je prav lepo razvilo in šteje že nad 80 članov. Potovalni učitelj g. Belé je prav zanimivo predaval o ameriških titalih in o drugih gospodarskih stvarih. Domač

čvetospev je razveseljeval navzoče z lepo ubranim petjem.

— („Goriški Sokol“) priredi dne 8. t. m. Miklavžev večer v svojih prostorih „pri zlati zvezdi“. Čisti dohodek veselice je namenjen v skupno telovadnega orodja. — Prva jesenska veselica, ki jo je društvo priredilo minulo nedeljo, se je obnesla prav dobro. Obžalovati je le, da se nekateri slovenski rodoljubi iz krogov razumnštva ogibajo društvu in njegovih veselice. To gotovo ni na korist slovenskemu življu v Gorici. — Da si zagotovi zanesljiv pevski zbor, ustanovi „Sokol“ svojo pevsko šolo, v katero se vzprejema gospod čne in gospodje.

— (Sneg) je zapadel te dni tudi po Goriških hribih. Posebno mnogo ga je padlo na Predelu. Na koroški strani pod Predelom je popolnoma zima. — V Gorici pa so imeli prav lepe dneve.

— (Razpisana služba) V deželni bolnici Ljubljanski izpraznjesa je služba sekundarija z letnim adjutom 600 gld. Prošnje za to službo poslati je vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani do 20. decembra 1894 l.

Slovenoi in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Veselo omizje v gostilnici „pri Kolovratju“ v Ljubljani 20 kron 12 vin. — Rodoljubi v Št. Petru na Krasu povodom godovanja Markovega Andreja 4 krome (po g. J. Lavrenčiču) za Velikovsko šolo. — Gosp. Alojzij Strmolé na Bdu 88 vin. — Skupaj 25 kron. — Ž veli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Razne vesti.

* (Pozno priznanje.) V Milanu se je te dni postavil spomenik inženjeru G. B. Patti-ju, ki je tam umrl. l. 1857 v največji bedi. Patti je bil prvi, ki je izdal načrt za veliki prerov skozi Alpe mej Suso in Modano. A godilo se mu je, kakor mnogim drugim. Zarad pomankanja denarja ni mogel izvršiti svojega načrta, katerega so pozneje izkoristili drugi. Še le te dni se je možu vsaj nekoliko izkazala hvaležnost za njegov izum.

* (Po volkovih napadeni svatje.) V rumunski občini Hdas so te dni napadli volkovi svatovsko družbo, ko je šla skozi gozd. Izmed 20 oseb so volkovi raztrgali 7, ostalih 13 pa je bilo manj ali več ogrizenih in so se rešili.

* (Mlada morilka.) V Monsu v Belgiji je umorila graščaka Dutorta njegova nečakinja in ga oropala za 80 000 frankov. Prijeli so jo, ko je ravno hotela pobegniti na Angleško.

Brzjavke.

Dunaj 3. decembra. V današnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala razprava o načrtu zakona zoper pijančevanje. Razprave so bile jako dolge, naposled pa je zbornica odkazala ves načrt pristojnemu odseku, da ga prenaredi in novič o njem poroča.

Dunaj 3. decembra. Včeraj se je konservativni klub zopet več ur posvetoval o volilni reformi. Posvetovanje ni imelo nikakega pozitivnega uspeha. Razprave se bodo še nadaljevale, a upanja, da se doseže porazumljenje, je čedalje manj.

Dunaj 3. decembra. V domobranskem odseku se je minister grof Welsersheimb z vso odločnostjo izrekel zoper zahtevo, naj bi orožniki dopisovali občinskim in sodnim uradom v deželnonavadnih jezikih, češ, da nemščina je in mora ostati službeni jezik pri orožnikih.

Praga 3. decembra. Staročeska stranka v okraju Domažlice je dvornemu svetniku prof. Randi ponudila mandat za deželni zbor.

Budimpešta 3. decembra. Po burnih razpravah je poslanska zbornica danes z večino dveh glasov pri tretjem branju odklonila zakon o subvenciji mejnarodnega gledališča, ker se bi v njem največ v nemškem jeziku igralo.

Budimpešta 3. decembra. Shod tukajšnjih italijanskih delavcev je izrekel obžalovanje, da se morajo Italijani na Primorskem boriti za svojo narodnost, zajedno pa obžalovanje, da je na stotisoče Slovanov, katerim se krati pravica do slovanskih šol.

V torek, dne 4. decembra 1894.

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fran Gerbič. Režiser g. Jos. Noll.
Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.
Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.
Vstopnino glej na gledališkem listu.
Prihodnja predstava bo v petek, dne 7. decembra t. l.
Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Od medicinskih avtoritet priporočevan
uteši kašelj, raztvorja sluz, krepičen, neobhodno
potreben za rekonvalescente (1360-1)

Dobiva se večinoma v vseh lekarnah.
Glavna zaloga v Ljubljani: Jos. Mayer, lekarnar.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vsa leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta
3 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebe	Mo- krina v mm.
1. dec.	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	737.8 mm. 738.7 mm. 741.0 mm.	-6.2° C -4.2° C -5.4° C	brezv. sl. svz. sl. svz.	megla jasno jasno	0.00 mm.
2. dec.	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	743.3 mm. 743.5 mm. 744.4 mm.	-0.8° C -2.2° C -1.6° C	m. svz. m. svz. m. svz.	d. jas. jasno jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura -5.3° in -1.5°, za 6.7° pod in
0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	85	„
Avstrijska zlata renta	124	45	„
Avstrijska kronska renta 4%	100	—	„
Ogerska zlata renta 4%	123	50	„
Ogerska kronska renta 4%	98	05	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1040	—	„
Kreditne delnice	398	50	„
London vista	124	45	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	92 1/2	„
20 mark	12	20	„
20 frankov	9	90	„
Italijanski bankovci	46	27 1/2	„
C. kr. cekini	5	87	„

Dne 1. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	—	—	„
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	132	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	„
Kreditne srečke po 100 gld.	158	50	„
Ljubljanske srečke	25	50	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	173	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	402	—	„
Papirnati rubelj	1	38	„

Več sto mernikov

lepega brinja

proda

(1368-1)

Alojzij Domicelj

v Zagorji pri Št. Petru.

Zahvala.

Za od raznih strani došlo dokaze iskrenega
sočutja o bolezni, kakor tudi o smrti zdaj v Bogu
počivajočega

Fraňa Laha

za mnogobrojno udeležbo pri njegovem pogrebu
dne 21. m. m. od strani častite duhovščine, urad-
ništva c. kr. sodnije in davkarije in graščine Šne-
perške, dalje za mnoge darovane vence in za gin-
ljivo petje pred hišo in na pokopališču, izreka
vsem vkupe in vsakemu posebej svojo najprir-
nejšo zahvalo

(1370) rodbina Lahova.
Stari trg pri Rakeku, 2. decembra 1894

Iščem kovača

veščega v vsakem kovaškem delu in izkušenega tudi v
kovanju živine. Pogoji dobri.

Ignacij Vidic,

trgovec v Petelinjah pri Št. Petru
na Notranjskem.

(1364)

Prodajalka

izurjena v trgovini z mešanim blagom, slovenščine
in nemščine v govoru in pišavi popolnoma zmožna,
z dobrimi spričevali. vzprejme se lahko takoj
pri **Franu Ks. Grebenc-u**, trgovcu v **Velikih Laščah**.

(1367-1)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24
priporoča

perilo za gospode, kravate, rokavice,
žepne robce, normalno perilo, moderce
najboljšega izdelka, predpasnike, ple-
teno blago, nogovnice, dokolenice (ka-
mašne), spodnje suknje, trikotne zo-
bunce (taille).

✱ **Samo novo blago** ✱

I. po najnižjih cenah. (1295-6)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno
olje iz kitovih jeter.
(Ribje olje.)

Priznana najbolje učinkujoča in pristne
vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z na-
vodlom o porabi 60 kr., dvojna steklenica
1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12
velikih steklenic 10 gld. (1.29-6)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejovice,
Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago,
Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Olovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Olovec,
Ljubno, des Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Ino-
most, Bregence, Gurta, Genovev, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl,
Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
sko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov,
Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-
see, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Olovoce, Beljaka-
Franzensfeste Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih
varov, Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Parisa, Geneve,
Gurta, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
Olovoce, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal,
Trbiša, Olovoce, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Olovoce, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika. (4-274)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

1000 pisemnih susank, kakih 160 vrst, 45 kr.,
100 raznih prekomorskih 1 gld. 70 kr.,
120 boljših evropskih 1 gld. 70 kr. pri
G. Zechmeyer, Norimberg. Nakup. Zamenj. (927)

Za Miklavža

priporočamo: 1871-1)

Kosi — Zlate jagode. — Vezane 60 kr., po pošti
5 kr. več.
„Glavne oblike zemeljskega površja“. — Cena
2 gld. 50 kr., napete na platno in z luknicami 3 gld.
50 kr., napete na platno in s paličicami 4 gld. — (Za-
vojnina in frankovana pošiljatev 50 kr. več.)

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova knjigotržnica
v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 2.

„Tonhalle“.

Rezbarije, galanterijsko
blago in igrače

kot

darila za Miklavža in Božič

ima v največji izbiri po najnižjih cenah in jih
priporoča najbolje (1335-8)

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg.

„Tonhalle“.

(1362-2)

Lepa darila

za

Miklavža

priporoča

A. Zagorjan

v Zvezdi, v Ljubljani.

Št. 4691.

Razglas.

(1353-3)

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah naznanja:

V zapuščino dne 11. novembra 1894 na Vidmu (Dobrepolje) umrlega
župnika gosp. Valentina Sežuna spadajoče raznovrstne premičnine, kakor
goveja živina, prešiči, žito, pohišje,
orodje, knjige i. t. d.

v inventarni vrednosti 1922 gld. 50 kr., se bodo

dne 5. decembra 1894

ob 9. uri predpoludne v farul hiši na Vidmu (Dobrepolje) prostovoljno
na javni dražbi prodajale.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah

dne 29. novembra 1894.

Jakob Zalaznik

slaščičarski in pekovski mojster

v Ljubljani, Stari trg št. 21

priporoča slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih

slaščičarskih izdelkov

primernih za

(1348-4)

Miklavževa in božična darila

kakor tudi štirikrat na dan sveže

ukusno, zdravo in slastno pekarsko pecivo.